

DE LEGENDE VAN SINT-JORIS EN DE DRAAK

SPANJE

In Catalonië vieren mensen elk jaar Sint-Joris. Ze vertellen dan het verhaal van Sint-Joris die een gemene draak overwon.

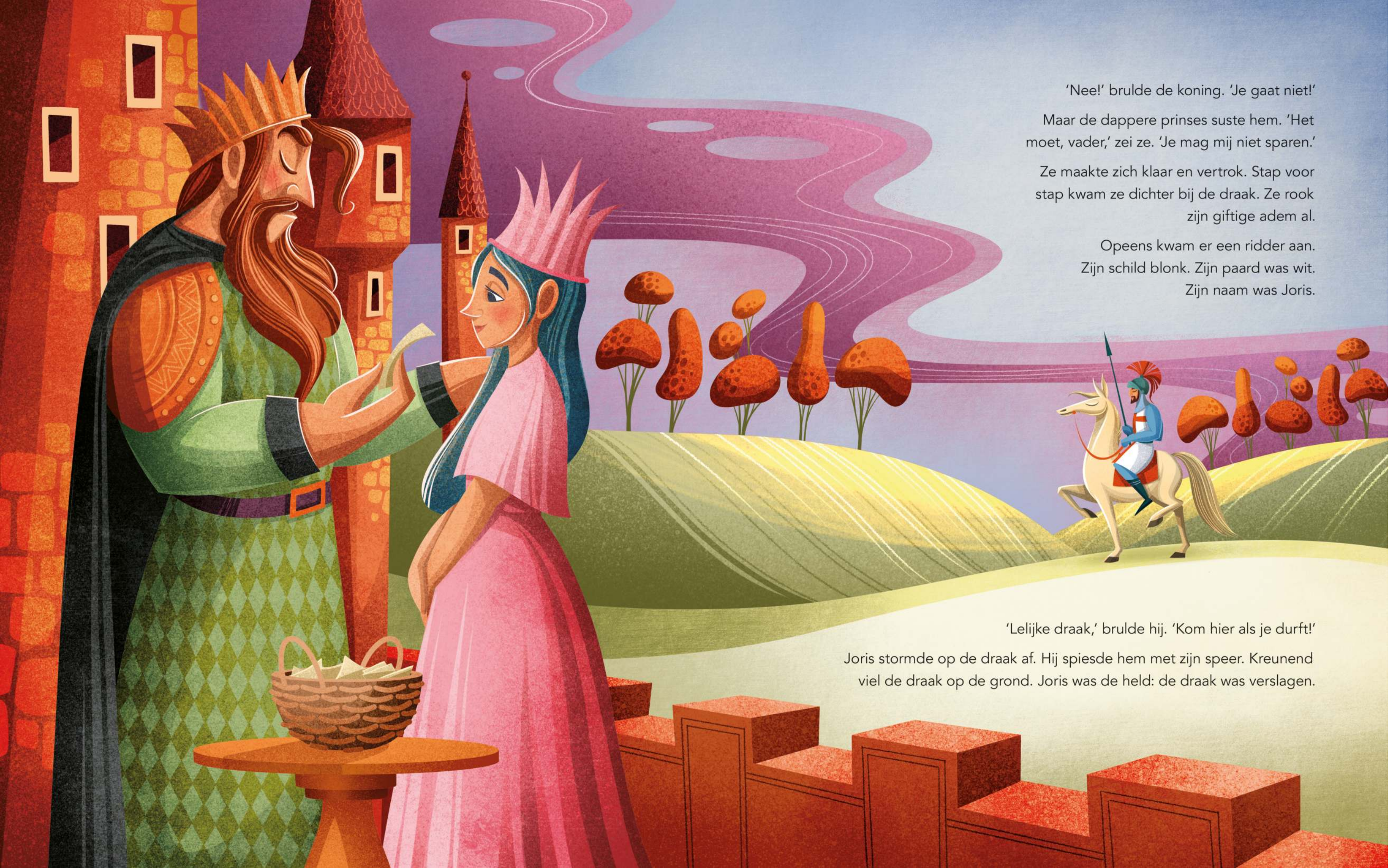
In een Spaans dorpje woonde een woeste draak. Hij spuwde geen vuur. Maar hij maakte wel iedereen bang. En hij vergiftigde de lucht met zijn stinkende adem.

Elke dag eiste de draak twee mensen. Die at hij op. Eentje voor de lunch, en eentje voor het avondeten.

De inwoners van het dorp vonden het vreselijk dat ze elke dag van twee mensen afscheid moesten nemen. Maar ze hadden geen keus. Een hongerige draak is nog veel woester.

Iedereen in het dorp moest zijn naam op een papiertje schrijven. De briefjes kwamen in een grote mand. Uit die mand trok de koning twee namen. Op een dag ... trok hij de naam van de prinses!

'Nee!' brulde de koning. 'Je gaat niet!'

Maar de dappere prinses suste hem. 'Het moet, vader,' zei ze. 'Je mag mij niet sparen.'

Ze maakte zich klaar en vertrok. Stap voor stap kwam ze dichterbij de draak. Ze rook zijn giftige adem al.

Opeens kwam er een ridder aan. Zijn schild blonk. Zijn paard was wit. Zijn naam was Joris.

'Lelijke draak,' brulde hij. 'Kom hier als je durft!'

Joris stormde op de draak af. Hij spiesde hem met zijn speer. Kreunend viel de draak op de grond. Joris was de held: de draak was verslagen.

Iedereen was blij. 'Hoera! De prinses is gered! En wij ook!'
De mensen kwamen uit hun huizen en droegen Joris op handen!

En de draak? Waar zijn bloed viel, gebeurde er iets magisch. Een rozenstruik begon te groeien. Nooit zag iemand zulke mooie rozen. En nooit hadden ze zulke zoete geuren geroken. Joris plukte een roos. Die gaf hij aan de prinses. Vanaf toen werd in Spanje elk jaar feest gevierd: het feest van Sint-Joris en zijn prinses. De mensen gaven rozen aan elkaar, als herinnering aan een bange tijd toen ze zoveel vrienden en familie verloren.

DE LEGENDE VAN SÁRKÁNY

HONGARIJE

In Hongarije leven veel draken.
Vroeger hielden mensen van hen. Maar dat veranderde ...

De draken in Hongarije heten Sárkány. De Sárkánys hebben 7 hoofden. Ze verbinden de echte wereld met de wereld van de geesten. Daarom aanbidden de mensen hen.

Ken je het geluid van donder? Boem! Kletter! Kadoing! Dit is eigenlijk het geluid van de Sárkánys. Ze vechten vaak hoog in de lucht. Ze slaan met hun staarten. Bam, tegen de wolken! Dat zorgt voor hevige stormen. En soms een tornado. Bomen vliegen in de lucht. De velden overstromen. Kinderen worden bang. Dan houden de mensen niet meer van de Sárkánys. 'Hopelijk gaan die monsters snel slapen,' zeiden ze.

